

Sygn. akt IX W 1924/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniach 11 i 27 lipca 2016 r. sprawy

W. M.

s. S. i Z. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 28 lutego 2016r. o godz. 11.06 w miejscowości (...) na obszarze zabudowanym, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości określone znakiem drogowym B – 33 (40 km/h) kierując pojazdem m – ki D. (...) o nr rej. (...) C przekroczył dopuszczalną prędkość o 44 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92 a kw w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego W. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, iż przekroczył administracyjnie dozwoloną prędkość 50km/h o 34 km/h, co wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 92 a kw w zw z art. 20 ust 1 Prawa o ruchu drogowym i za to z mocy art. 92 a kw skazuje go na **karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. prowadzi własną działalność gospodarczą -(...). Osiąga dochód w wysokości (...) złotych. Jest żonaty, posiada na utrzymaniu syna. W przeszłości był karany za wykroczenia w ruchu drogowym.

(dane osobopoznawcze k. 23, wydruk z (...) k. 16)

W. M. w dniu 28 lutego 2016 roku o godzinie 11:06 kierował pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) C. Poruszał się drogą wojewódzką (...) w miejscowości W. z prędkością 84 km/h w obszarze zabudowanym. Jechał z kierunku O..

W miejscowości W. prędkość administracyjna na pewnym odcinku jest ograniczona do 40km/h (początek odcinka około 1000 m przed miejscem kontroli). Znak jest ten powtórzony za skrzyżowaniem znajdującym się po lewej stronie patrząc od strony O.. Około 250 metrów dalej znajduje się po prawej stronie wjazd na osiedle (ul. (...)), jest to wjazd utwardzony, miejsce to nie jest oznakowane jako skrzyżowanie.

Funkcjonariusze Policji asp. R. B. oraz st. post. Ł. D. stali w zatoczce częściowo gruntowej znajdującej w miejscowości (...). A.. R. B. wykonywał pomiar prędkości urządzeniem(...) (...) z odległości 255 metrów. Zmierzona prędkość pojazdu D. (...) o nr rej. (...) to 84 km/h. W wyniku przekroczenia przez obwinionego dozwolonej prędkości na tym odcinku drogi, obwiniony został zatrzymany. Okazano mu wynik pomiaru oraz odległość z jakiej był dokonywany. Podczas wykonywanych czynności kontrolnych obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego.

(dowody: zeznania świadków: R. B. k. 23 – 23v, Ł. D. k. 23v, notatka urzędowa k. 1, świadectwo legalizacji ponownej k. 2, nagranie k.27, zdjęcia k. 30, inwentaryzacja istniejącego oznakowania zlokalizowana w ciągu drogi wojewódzkiej (...) w miejscowości W. k. 35 – 41).

Obwinionemu W. M. zarzucono nie zastosowanie się do znaku B – 33 (ograniczenie prędkości do 40km/h) i przekroczenie dopuszczalnej prędkości o 44 km/h.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Przyznał, że został zatrzymany przez patrol policji z powodu przekroczenia prędkości na danym odcinku drogi. Zaprzeczył, aby jednak wskazana przez funkcjonariuszy prędkość należała do niego. Wyjaśnił, że ma wątpliwości, co do dokładności podanego mu pomiaru ze względu na odległość oraz ukształtowanie terenu. Stwierdził, iż gdy zobaczył radiowóz miał na liczniku około 40 -50 km/h. Wskazał, iż za powtórzonym znakiem ograniczającym prędkość do 40km/h po prawej stronie znajduje się skrzyżowanie z ul. (...). (faktycznie dalej jest jeszcze wylot ul. (...)) W tym stanie, w jego ocenie, miejsce jakie zostało wskazane przez funkcjonariuszy, jako miejsce dokonania pomiaru, znajduje się na odcinku obowiązywania prędkości administracyjnej.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzająca w kierunku uniknięcia odpowiedzialności. Wyjaśnieniom obwinionego przeczą w szczególności logiczne, spójne i konsekwentne zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy przeprowadzali czynności pomiarowe w niniejszej sprawie oraz wynik pomiaru urządzeniem kontrolno – pomiarowym przez nich dokonany. Sąd podzielił jedynie wątpliwości obwinionego dotyczące interpretacji oznakowania obowiązującego w miejscowości W.. Analiza inwentaryzacji oznakowania prowadzi do wniosku, iż ul. (...) jest jedynie dojazdem do posesji, ale wygląd wylotu tego dojazdu może sugerować kierowcom skrzyżowanie.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami obwinionego, jakoby funkcjonariusz ze względu na ukształtowanie terenu nie był w stanie wykonać pomiaru z odległości 255 metrów. Przeczą temu zdjęcia i nagranie złożone przez oskarżyciela. Zdjęcia z miejsca kontroli okazane przez obwinionego (załączone następnie do akt po wydaniu wyroku) nie odzwierciedlają rzeczywistości, albowiem widok na jego kierunek jazdy został wykonany ze skierowanie obiektywu w dół, a nie na wysokości z jakiej był dokonywany pomiar.

Z zeznań świadka R. B. wynika, że pojazd obwinionego został zatrzymany do kontroli z powodu przekroczenia przez niego dozwolonej na tym odcinku drogi prędkości. Wskazał, że dokonał pomiaru z odległości ok. 255 metrów. Kierowca pojazdu D. (...) poruszał się z prędkością 84 km/h. Po zatrzymaniu obwinionego pokazał mu wynik przekroczenia prędkości, czas dokonania prędkości oraz odległość z jakiej został dokonany. Dodał, że zaprezentował obwinionemu zasady działania użytego sprzętu. Dokonał w tym celu pomiaru do znaku znajdującego się przed miejscem pomiaru. Wskazał także miejsce, z którego dokonywał przedmiotową kontrolę.

Ł. D. potwierdził fakt dokonywanego pomiaru prędkości. Pomiaru jednak nie wykonywał, a jedynie asystował. Dodał, że R. B. pokazał obwinionemu sposób funkcjonowania urządzenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych świadków jako logicznym, rzeczowym, bezstronnym. Świadkowie ci dokonując kontroli wykonywali swoje obowiązki służbowe, nie mieli jakiegokolwiek powodu by bezpodstawnie oskarżać obwinionego.

Urządzenie (...) (...) jest bardzo precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na dokładne namierzenie kontrolowanego pojazdu, a jego zabezpieczenia uniemożliwiają praktycznie dokonanie pomiaru pojazdu, który przypadkowo znajdzie się w wiązce laserowej pomiaru (np. podczas wyprzedzania). Do dokonywania pomiaru wykorzystuje się wiązkę świetlną, nie fale radiowe, stąd też na działanie tego urządzenia nie mają wpływu pola elektromagnetyczne. Producent urządzenia gwarantuje, iż przyrząd monitoruje zarówno przebieg pomiaru, jak i pracę elementów wewnętrznych. W przypadku wykrycia błędu przyrząd wyświetla kod błędu zamiast wyniku pomiaru prędkości. W celu wykonania pomiaru prędkości za pomocą urządzenia (...) należy wycelować przyrząd w obszar tablicy rejestracyjnej i nacisnąć spust, brzęczenie o niskiej częstotliwości oznacza, iż przyrząd namierza cel. Następnie należy trzymać naciśnięty spust i cały czas celować w wybrany obszar do usłyszenia dźwięku – podwójny dźwięk o wysokiej częstotliwości oznacza, że pomiar został wykonany poprawnie, a pojedynczy o niskiej częstotliwości, że wystąpił błąd. Jeśli punkt celowniczy „zsunie się” z celu, wówczas przyrząd nie wykonuje pomiaru o zostaje wyświetlony komunikat o błędzie.

Urządzenie (...) (...) o nr fabrycznym (...), którym dokonywano pomiaru było sprawne, posiadało aktualną legalizację wystawioną w dniu 30.09.2015r., ważną do dnia 30.09.2016r. Urządzenie to zostało dopuszczone do używania, bowiem spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.02.2014r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli meteorologicznej tych przyrządów (DZ.U. z 6.03.2014r. poz 281).

W związku z powyższym Sąd uznał, że pomiar dokonany przedmiotowym urządzeniem został przeprowadzony zgodnie z zasadami i wymogami dotyczącymi przeprowadzenia pomiarów tym sprzętem.

Zgromadzony materiał dowodowy w sprawie daje podstawę do uznania obwinionego W. M. winnym tego, że w dniu 28 lutego 2016 roku o godzinie 11:06 w miejscowości (...) kierując pojazdem m-ki D. (...) o nr rej. (...) C przekroczył administracyjnie dozwoloną prędkość 50 km/h o 34 km/h. Sąd skazując obwinionego za przekroczenie prędkości administracyjnej miał na uwadze wątpliwości, które przedstawił obwiniony, mianowicie znajdujący się na odcinku z ograniczeniem prędkości wyjazd z osiedla, który faktycznie może być przez kierujących odczytywany jako skrzyżowanie odwołujące znak B- 33.

W ocenie Sądu, swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał manioną art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 92a kw kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny.

Przedmiotami ochrony art. 92 a kw są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości poruszania się pojazdu, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Wykroczenie określone w dyspozycji art. 92a ma charakter indywidualny i formalny, może je bowiem popełnić jedynie osoba prowadząca każdy rodzaj pojazdu, którego skutkiem jest każde przekroczenie obowiązującej prędkości, w każdym miejscu, gdzie obowiązują przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

Art. 20 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zaś wskazuje dopuszczalną prędkość, z jaką pojazdy mogą poruszać się po drogach. Prędkość ta w terenie zabudowanym w miejscowości W., wynosi 50 km/h. Nie ulega wątpliwości, że obwiniony podczas wykonywanego przez funkcjonariuszy pomiaru prędkości na drodze wojewódzkiej nr (...), przekroczył dozwoloną prędkość, o 34 km/h, gdyż poruszał się na drodze z ograniczeniem do 50 km/h z prędkością 84 km/h.

W związku z tym niespornym faktem jest, że obwiniony nie podporządkował się ograniczeniom prędkości, w którego rezultacie doszło do przekroczenia jej dopuszczalnych granic.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na względzie szkodliwość społeczną czynu obwinionego i naruszenie elementarnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym oraz dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia w ruchu drogowym, w tym za przekroczenia prędkości (k. 16) .

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 400 złotych jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz zmotywuje go do rozważniejszej i ostrożniejszej jazdy, a przede wszystkim do respektowania obowiązujących przepisów z zakresu ruchu drogowego.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 40 złotych.